Kongen stadfæstede Love, dog at de Hovedsummer og enkelte Poster, der ere vedtagne af Folketinget ved 3dje Behandling af Finanslovforslaget for 1890—91, ikke overskrides, samt til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter, hvis Forfaldstid indtræder i Tidsrummet fra Lovens Ikrafttræden indtil 1ste April 1891.

Et andet Mindretal (Busk, C. Hage, Hørup og Tauber), der i Fjor deltog i det ovennævnte Forsøg paa ved en midlertidig Finanslov at tilvejebringe regelmæssige Bevillingsforhold her i Landet, maa minde om, at dette Forsøg i Fjor — saa lidt som i Aar — fandt nogen Tilslutning hos Udvalgets Højre. Faa Dage efter den nævnte Betænknings Afgivelse besvarede Landstinget dette imødekommende Skridt med en Resolution, der opfordrede Ministeriet til at se bort fra Folketingets Finansbehandling og tage sit eget Finansforslag med alle af Ministeriet dertil stillede Ændringer og yderligere Krav som eneste Rettesnor for Aarets Finansforvaltning. I Henhold hertil paabegyndte Ministeriet umiddelbart efter Rigsdagens Slutning Bygningen af det i Folketinget forkastede Middelgrundsfort til 9 Mill. Kr. og førte endog denne provisoriske Magtudfoldelse ind over det rent civile Omraade ved ligeledes at beordre til Udførelse den ogsaa i Folketinget forkastede Frilagerbygning.

Under disse Omstændigheder har Mindretallet i indeværende Samling ikke anset det hverken for nyttigt eller værdigt at genoptage det i Fjor gjorte Forsøg, som tilmed paa nærværende Tidspunkt af Finansaaret synes at savne enhver praktisk Mening.

Naar Mindretallet heller ikke har sluttet sig til den af et andet Mindretal gjorte Indstilling om Regeringsforslagets Forkastelse, ligger dette allerede i, at heller ikke dette Forslag paa nærværende Tidspunkt synes os skikket til at faa praktiske Virkninger. Skulde Mindretallet imidlertid heri skønne urigtigt, forbeholder man sig sin Stilling ved eventuel Afstemning i Tinget.

Et tredje Mindretal (Aaberg, Dinesen, Scharling og C. Thomsen) kan lige saa lidt nu som tidligere dele Flertallets Opfattelse af, at den af Regeringen forelagte, foreløbige Lov af 1ste April d. A. skulde have ophørt at eksistere, fordi et ved privat Initiativ indbragt Lovforslag af ligelydende Indhold er blevet forkastet af Tinget.

Mindretallet kan derhos ikke anse det i Fjor og nu atter i Aar foreslaaede Forslag til en midlertidig Finanslov som et Middel til „at tilvejebringe regelmæssige Bevillingsforhold her i Landet", idet dette sætter Finanslovforslaget i den Skikkelse, hvori det udelukkende er vedtaget af Folketinget, som begrænsende Norm for Statshusholdningens Førelse. Idet Mindretallet i øvrigt forbeholder sig mundtlig at begrunde sin Stilling, indstiller det det af Regeringen forelagte Lovudkast til uforandret Vedtagelse.

Et fjerde Mindretal (Berg og Korsgaard) indstiller denne saakaldte „foreløbige Lov" til Forkastelse, idet vi til Begrundelse heraf henvise til det ved Sagens 1ste Behandling den 23de Oktober 1890 stillede Forslag om Forkastelse ved Overgang til Dagsordenen (jfr. Folketingstidenden Sp. 341).

Aaberg. Berg. Busk. Claussen. Dam, Sekretær. Dinesen.

C. Hage. H. Holm. Hørup, Formand. Korsgaard. N. J. Larsen.

Scharling. Tauber. C. Thomsen. Tutein, Ordfører.